

بنا بر این عقیده ما امریکائیا راجع بروابط دوستانه دوجانبه است یعنی آن عواملی که در تمدن دو کشور مکمل یکدیگر میباشند اعم از عوامل اقتصادی و فرهنگی و سیاسی بمنظور حصول حداکثر استفاده متقابل باید مورد تبادل قرار گیرد .

در مورد امور فرهنگی این مبادله متقابل مثلاً ممکن است از طرف ما بوسیله شناساندن آثار بزرگ تمدن شما بجهانیان انجام پذیرد . در این چند هفته اخیر بسیاری از شما سخنرانیهای دکتر آرثور آپهم پوپرا استماع فرموده اید . کارهای بزرگ این شخص راجع به آثار هنری ایران بارزترین نمونه درخشانی است که نشان میدهد چگونه دانشمندان امریکائی با دیدن کشور ایران و مطالعه ذخایر فراوان گذشته و کنونی آن میتوانند باطلاعات تاریخی عالم بشریت که در دسترس مردم امریکا و سایر ملل جهانست بیفزایند .

بعضی دیگر از شما آقایان نیز شاید موفق شده باشید آقایان دکترها و زر و ویلکنسن باستان شناسان امریکائی را که اخیراً کاوشهای خود را در ناحیه نیشابور یعنی آرامگاه ابدی عمر خیام که اشعارش شاید در امریکا بیش از ایران وارد زبانها است بیابان رسانده اند ملاقات کنید . برخی دیگر نیز شاید دکتر مک کاون عضو انجمن خاورشناسی دانشگاه شیکاگو را ملاقات کرده و از نقشه های او برای حفریاتی که خیال دارد در ناحیه اهواز بعمل آورد اطلاع یافته اند . این خاور شناس امیدوار است که ضمن این حفریات راجع به کیفیت تبدیل زندگی بشر اولیه در ایران از چادرنشینی به کشاورزی مدارکی بدست آورد و باین طریق مراحل اولیه تمدن کهنسال و بزرگ ایران را روشن سازد .

اینها نمونه دانشمندی هستند که امریکا امیدوار است ضمن این تبادل فرهنگی دوجانبه بایران رواه دارد . از طرف دیگر ما نیز میخواهیم که

شما نه تنها این آینده درخشان مسلم میگردید بلکه آثار آنها سبب میشود که شما برای کسب افتخارات بیشتری آماده شوید .

منظور من امشب از این سخنرانی که بعنوان تودیع ایراد میگردد اینست که از همه اعضای این انجمن تقاضا کنم که راجع باین مسئله تأمل و تفکر کافی مبذول دارند که ما امریکائیان و شما ایرانیان چگونه هر کدام در کشور خود میتوانیم با تبادل نظریات فرهنگی بین دو کشور خود برای حصول آینده روشنتری کمک نمائیم . نظریات اعضای این انجمن همواره برای من که عهده دار امور سفارت کبرای امریکا در کشور شما بوده ام مفید واقع شده است و میتوان گفت که نظریات و پیشنهادهای مزبور اکنون که من نامزد تصدی و اداره امور مربوط به تبادل نظریات فرهنگی و اطلاعات خارجی دولت متبوع خود گردیده ام نیز برای راهنمایی من مفید خواهد بود .

قبل از همه چیز شاید بهتر باشد که سعی کنیم مفهوم روابط فرهنگی را از نظر امریکائیا توضیح دهیم .

در این زمینه ناچار خواهیم بود که باختصار بعضی از جنبه های روابط خارجی امریکارا بطور کلی متذکر شویم زیرا روابط فرهنگی بین ملل بمعنای اعم همیشه مکمل روابط کلی و عمومی بین ملل بوده است . روابط اقتصادی و سیاسی و فرهنگی و غیره فقط جنبه های مختلفی از یک طرح کلی و کامل میباشد .

در قسمت امور اقتصادی ما امریکائیا ملت جوانی هستیم که بقدرت خود مباحثات میکنیم و از پیشرفتهای مادی خود سر بلند هستیم . ولی در عین حال نزد ملل قدیمی تر مانند ایران که در قلمرو هنرهای زیبا و فلسفه و علوم قدیمه میتوانند نکات بسیاری بیا بیاموزند تواضع و فروتنی مینمائیم .

که متفکرین و دانشمندان ایرانی هر چه بیشتر با آمریکا بیایند تا ما بتوانیم مستقیماً از تایج حکمت باستانی شما بهره مند شویم .

ما امریکائیا که از لحاظ صنایع و کشاورزی مترقی ترین ملل جهانیم نیز بسهم خود میتوانیم در این روابط متقابل با ملتی مانند ملت ایران که اهتمام دارد محصولات مزارع و کارخانه‌های خود را افزایش دهد کمکهای فنی کنیم تا منظور خود را برای بالا بردن سطح زندگی و رساندن آن پیایه ای که در نتیجه ترقیات علمی جدید برای بشر فراهم شده است عملی سازد .

امریکا در زمینه تعلیمات اجباری و تأمین حق دادن رأی برای همه و همچنین در پی ریزی شالوده دموکراسی از لحاظ سیاسی که پایه هایش بطور محکم و متینی بر تعلیم و تربیت آزاد برای همه اطفال و حق دادن رأی آزاد برای همه مردان و زنان استوار است پیشرفتهای بسزائی کرده است . ما با کمال خوشوقتی حاضریم اطلاعات و تجارب خود را در این زمینه در دسترس کلیه کسانی که طالب کسب آن باشند قرار دهیم .

هر ملتی که خط مشی خود را بر تأمین استقلال و بهبود و پیشرفت مادی و صحت جسمی و فکری و افزایش آزادی سیاسی خود قرار دهد میتواند اعتماد اطمینان داشته باشد که امریکا به نسبت تمایل آن ملت و همچنین به نسبت قدرت و استطاعت آن ملت به ملت مزبور مساعدت خواهد کرد . در اینجا است که نظریات و پیشنهاد های شما میتواند بینهایت مؤثر و مفید واقع شود . ولی نباید اشتباه کرد که مساعدت و همراهی امریکا بهر شکلی که باشد فقط بشرط تقاضا صورت خواهد گرفت . ما نمیخواهیم نظریات یادستور و کمک اقتصادی خود را بهیچ ملتی تحمیل کنیم زیرا در اینصورت نتیجه ای بدست نخواهد آمد . یعنی از یکطرف ما نیرو و کمک مادی خود را بهدر داده و از طرف دیگر شما نیز مساعی ما را سوه نمیر کرده و اعتراض نخواهید نمود .

هیچ شاهد و مثالی روشنتر و بیوقوع تر از مسئله طرح برنامه تجدید عمران اروپا که هم اکنون در کنگره امریکا مورد بحث و مذاکره است برای اثبات تصبیمی که ما امریکائیا در باره مساعدت اقتصادی منحصرأبشرط تقاضا اتخاذ کرده ایم نمیتوان ذکر کرد .

در تاریخ پنجم ژوئن ۱۹۴۷ جرج مارشال وزیر امور خارجه امریکا ضمن نطقی در امریکا اظهار داشت که تمام ملل اروپائی باید گرد هم آمده و برای تنظیم برنامه ای بمنظور تجدید حیات اقتصادی قاره اروپا پس از خرابیهای زیادی که در نتیجه ۶ سال جنگ صورت گرفته است با یکدیگر تبادل نظر کنند و طرحی در این باره تنظیم کرده بملت امریکا تسلیم دارند تا در نتیجه همکاری ملل مزبور با حد اقل مساعدت از طرف امریکا این طرح عظیم در این ایام بر حادنه صورت عمل بخورد بگردد .

پیشنهاد مارشال تمام ملت های اروپا بدون استثناء ابلاغ شد و ۱۶ ملت آنرا پذیرفته و بعضی از دول هم آنرا رد کردند و در یکمورد بخصوص پیشنهاد مزبور ابتداء مورد قبول واقع شد ولی بعد بملاحظات رد گردید . در اینجا مقضی نیست که علت خودداری از قبول پیشنهادی که بدون تبعیض تهیه و ابلاغ شده بود ذکر کنیم . نکته عمده مورد اینجا است که از همه دول با رعایت شرایط متساوی تقاضای همکاری شده بود و نا آنجا اینکه ایالات متحده امریکا ذینفع بود ملل مزبور در رد و قبول آن پیشنهاد کاملاً آزاد بودند . در نتیجه ملت های که بقدر کفایت آزادی داشتند یعنی تمام ملت های آزاد اروپا آنرا پذیرفتند . هنگام اقدام بار سال این پیشنهاد از طرف دولت امریکا کاملاً معلوم بود که تصویب آن ایجاب میکند که هر فرد از ۱۴۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت ایالات متحده امریکا در حدود مبلغ ۵۰ دلار (۳۰۰۰ ریال) بصورت جنس یا خدمت مجانی سالیانه بپردازد .

تاکنون کمک کرده‌ایم و این کمک از بعد از خاتمهٔ
مخاصات به سازمانهای بین الملل از قبیل بانک
بین الملل و با بصورت وامهای مستقیم و یا اعانه
بعمل آمده است. در عرض سال اخیری که آشوب
و بی نظمی در سرتاسر جهان حکمروا بوده است
و قسمت اعظم نقاط جهان از موقع خاتمهٔ مخصوصات
مجبور به تحمل این انقلاب و بحران بوده‌اند مساعدت
امریکا مردم جهان را زنده و امیدوار نگاه داشته
است ولی اکنون مجاهدت بخصوصی مورد تقاضا
میشود. خطهٔ اروپا که مرکز صنعتی بزرگی است
بر اثر جنگ ویران شده و کارخانهای آن متلاشی
گشته و شیزازة اقتصادیات آن از هم گسیخته است.
از لحاظ سیاسی قسمت عمدهٔ اروپا در نتیجهٔ وجود
عقاید متضاد متلاشی شده است. و در حال حاضر
قارهٔ اروپا کانون توجه کشورهای است که برای
حفظ و استقلال خود و بمنظور حفظ آزادی خود
در تلاش میباشد. اینک موقع آن رسیده است.
که برای برآوردن چرخهای صنایع کوشش
سختی بعمل آید و در عین حال بعواملی که موجب
ایجاد کشمکش بین هواخواهان پیشرفت اقتصادی
و ایجاد کنندگان هرج و مرج اقتصادی میگرددند
ضربت قاطعی فرود آورده شود. اگر بتوان این
ضربت استراتژیکی را بر اروپا وارد آورد تمام
دنیا از منافع آن بهره مند خواهند شد و اقتصادیات
ایران نیز فی حد ذاته خون تازه‌ای را که در عروق
اقتصادی جهان جریان یافته است احساس خواهد
کرد. ملت شما نیز مانند ملت امریکا و هر ملت
آزاد دیگری در جهان از برکت آن بهره مند شده
استفاده خواهد کرد.

حالا بر میگرددیم به مطلبی که هم اکنون اظهار
شد و آن اینکه روابط میان هر دو ملتی برای
اینکه مفید و پایدار باشد باید حتماً بر حسن نیت
متقابل و اعتماد دوجانبه استوار شود.

دولت امریکا در نتیجهٔ تجربیات تلخ گذشته
دریافته است که همانطوریکه در روابط خصوصی

برای بسیاری از اهالی امریکا این فداکاری بسیار
دشوار و سنگین است ولی ملت امریکا تنها امیدش
اینست که با سهیم ساختن ملل اروپائی که فعلاً
از استفادهٔ بسیاری از نعم محروم هستند با نعمتهائی
که فعلاً برایش موجود است بمنظور استقرار
صلح پایداری در سرتاسر جهان کمک شایانی بنماید
تا باینوسیله صلح و رفاهیت عموم مردان و زنان
و خردسالان جهان تأمین گردد.

مسلم است که مالیات دهندگان امریکا در صورتی
که احساس کنند کمک مادی آنان بملل دیگر
بجای اینکه از آن استفاده شود بهدر میرود هرگز
حاضر بتحمل این فداکاری نخواهند شد زیرا
بر آنها مسلم است که کسانی که برخلاف میل خود
مجبور بقبول کمکی بشوند آن کمک در مورد آنها
بی نتیجه خواهد ماند. از طرف دیگر میتوان
پیش بینی کرد که ملتتهائی هم که مجبور به رد این
احسان شده‌اند بموقع خود از این اجباری که
بر آنها تحمیل شده است از عمل خود سبقت اظهار
انزجار خواهند کرد.

چونکه ضمن توضیح فرق میان اجبار و آزادی
عمل سعبت از طرح و برنامهٔ تجدید عمرات
کشورهای اروپا بیان آمد شاید بی مورد نباشد
به نکته‌ای که محتمل است بنظر بسیاری از حاضرین
محترم رسیده باشد اشاره کنیم. و آن اینکه چرا
ملتتهائی مثل ملت ایران که خارج از قارهٔ اروپا
هستند مشمول طرح مارشال نمیشوند. شما اطمینان
داشته باشید که تاکنون مکرر از من راجع به این
مسئله سؤال شده است و جواب آن بنظر من
بسیار ساده میباشد. همهٔ ما باید حداکثر کوشش
خود را در راه احیای اقتصادیات جهان بکار ببریم.
تا آنجائی که وظیفهٔ ملت امریکا ایجاب نمیکرد
است ما نهایت سعی خود را برای مساعدت
بدیگران بکار برده‌ایم و ناعدی که قدرت و استطاعت
ما اجازه داده است در تمام نقاط جهان با صرف
مبلغ ۲۰ میلیارد دلار (۱۲۰۰ میلیارد ریال)

بین افراد بشر هیچکس نمیتواند با تحویل کردن اراده خود بر دیگران نتیجه مثبتی بدست آورد در روابط بین المللی نیز خواه سیاسی باشد خواه اقتصادی یا فرهنگی نتیجه مثبتی حاصل نخواهد شد. شاهمه راجع به مسئله حسن رفتار با همسایگان را شنیده‌اید. من نمیخواهم ادعا کنم که مردم ایالات متحده آمریکا در عرض نیم قرن اخیر اخلاقاً ترقی کرده و رویه خود را در مورد اهالی کشورهای جنوبی آمریکا تغییر داده‌اند و مردم آمریکای جنوبی نیز در نتیجه کشوری که بنام آمریکای امپریالیست میشناختند همسایه خوب خود می‌شمارند. من باز تکرار میکنم که این تغییر رویه مادر نتیجه ایجاد ناگهانی حس رافت و تعقل صورت نگرفت. ما بخوبی دریافتیم که تمام کوششها و مجاهدتهايمان که اغلب با حسن نیت توأم بود هر وقت با فشار بسمت همسایه های جنوبی ما متوجه میشد موجب ایجاد سوء تفاهم و تحریک حس انزجار آنها میگردد. این درس سہلی بود که ما فرا گرفتیم و حق آن بود که زود تر آنرا فرا گرفته بودیم ولی تسلط بر قوانین ساده روابط عادی بشر که برای افراد بسهولت میسر است برای ملل اغلب مشکلتز می نماید.

قبل از اجرای سیاست حسن رفتار با همسایگان بانکداران آمریکا که بکشورهای آمریکای جنوبی پول قرض میدادند هنگام دریافت منافع خود اغلب با اشکالاتی مواجه میشدند و در نتیجه دست انظلم بدامن دولت متبوع خود میزدند و بعضی اوقات هم نیروی دریائی آمریکا ادارات گمرکی کشورهای مزبور را اشغال میکردند تا مطالبات خود را وصول کنند.

امروزه دولت آمریکا به بانکداران کشور خود که به معالک خارجی پول قرض میدهند خاطر نشان میکند که انتظار نداشته باشند کشتیهای جنگی آمریکا برای وصول پول آنها بکار برده شود. بانکداران آمریکا اینک حاضر نیستند بکشورهای خارجی پول

قرض بدهند و اگر حاضر برای قرض دادن بشوند ربح سنگینی بر آن میبندند که خطر از دست رفتن خود پول را جبران کند مگر اینکه شالوده اقتصادی کشور قرض گیرنده قرص و محکم باشد. بنابراین این مطلب حقیقت دارد که امروزه در نتیجه این تصمیم وام گرفتن از بانکهای خصوصی آمریکا برای بسیاری از کشورهای جهان بسیار مشکل است ولی نتیجه کلی این رویه خیلی بهتر از پیش است. کشورهای کوچک که احتیاج به قرض دارند باید مراقب باشند که اعتبار مالی آنها رضایتبخش باشد و هیچکس نباید تصور کند که ما میخواهیم بزور و اجبار بآنها پول قرض بدهیم. و مهمتر از همه ما نمیتوانیم بخواهر جمع آوری سود پولی را که قرض میدهیم دچار زحمت شویم. مقصود من از بیان این مطالب این نیست که بگویم امروزه در کشورهای آمریکای جنوبی مقاصد ما ابداً سوء تعبیر نمیشود.

در همین اواخر راجع بقرار دادیکه بین ما و کشور پاناما در خصوص دفاع از کانال پاناما بسته شده بود سوء تفاهمی ایجاد گردید و چنانکه اغلب شما میدانید دولت آمریکا بنا بر قراردادیکه در این خصوص بسته است دفاع باریکه زمینی را که دو میل عرض آنست و کانال پاناما از میان آن میگردد بعهده دارد.

پاناما پایگاههای اضافی بسیاری در اراضی پاناما خارج از حدود کانال بنا کردیم زیرا که دفاع از مجرای کانال پاناما برای کلیه ملل متفق و از جمله خود پاناما کمال اهمیت را داشت.

بعد از پایان جنگ ما با دولت پاناما برای عقد قرارداد جدیدی بمنظور محافظت بعضی از این پایگاههای اضافی در مدت طولانی وارد مذاکره شدیم. قرار دادی در اینخصوص بین دو دولت منعقد شد و برای تصویب بمجلس شورای ملی کشور پاناما تسلیم گردید. مجلس شورای ملی

پاناما آنرا رد کرد و لذا دولت امریکا دستوری صادر کرد که در ظرف ۲۴ ساعت کلیه سربازان امریکائی پایگاههای مزبور را ترك گفتند. ما بعداً سعی نکردیم که اراده خود را بر کشور پاناما تحمیل کنیم یا اینکه برای عقد قرار داد دیگری اصرار ورزیم. دولت پاناما مجبور نشد که برای خارج کردن ما از کشور خود بشورای امنیت یا سازمان ملل متحد مراجعه کند. و ما هم حاضر نشدیم حتی بکمیته هم پس از آنکه فهمیدیم ما را در آن کشور نیخواهند در آنجا باقی بمانیم.

این اقدام فوری امریکا که حسن نیت ما را ثابت میکند بخوبی نشان میدهد که ما چه اندازه بلزوم حفظ و تقویت سیاست حسن سلوک با همسایگان اعتقاد داریم. و مسلم است که این سیاست در ایجاد حسن روابط با کشور پاناما و سایر کشورهای امریکای جنوبی تأثیر کلی خواهد داشت.

هر ساله عده دانشجویانی که از کشورهای امریکای جنوبی برای تحصیل با امریکا میآیند افزایش مییابد زیرا آنها حس میکنند که با ایشان با رعایت احترام متقابل و مساوات رفتار میشود و در ضمن کشورهای امریکای جنوبی اشتیاق زیادی دارند باینکه از اطلاعات کارشناسان و مهندسان و مستشاران امریکائی استفاده کنند. از کشورهای اروپائی و آسیائی نیز درخواستهای بیشماری برای استخدام و استفاده از اینگونه کارشناسان و مهندسان و مستشارانی که ما بکشورهای جنوبی خود میفرستیم مرتباً بوزارت امور خارجه امریکا درواشنگتن میرسد.

کنگره امریکا در همین اواخر بوزارت خارجه اختیار داده است که برنامه مبادله فرهنگی دو جانبه ای که در سابق منحصرأ بین امریکا و کشورهای امریکای جنوبی معمول بود در مورد تمام کشورهای جهان که مایل بآن باشند و تقاضا کنند نیز اجرا شود. ما امیدواریم که مردان و زنان جوان این کشورها ضمن اجرای این برنامه موفق شوند با امریکا سفر کرده و در آنجا تحصیلات خود را

تکمیل کنند و همچنین عده بیشتری از دانشجویان امریکائی نیز بخارجه عزیمت نمایند و ما امیدواریم که عده این دانشجویان روز بروز افزایش یابد. در ضمن ما سهم خود سعی داریم که کارشناسان و مهندسان و مستشاران خود را بهر کشوری که خدمات آنها مورد احتیاج است بفرستیم. امروزه بنا بدعوت و تقاضای شما آقای دکتر بنت ف. ایوری مستشار وزارت بهداری و آقای دکتر لابل هایدن و آقای الفردنو اعضای بنگاه خاور نزدیک در این کشور بخدمت مشغول میباشند. آرزوی ما اینست که البته اگر شما مایل باشید ما بزودی بتوانیم از این قبیل کارشناسان یا بانتخاب خود شما بایران بفرستیم تا در کار استفاده و بهره برداری از استعداد عظیم و سرشار ملت ایران بشما کمک کنند.

با این اقدامات ما خواهیم توانست با توصیه و همکاری ملل ذینفع این مبادله فرهنگی دو جانبه را عملی ساخته و باین طریق مناسبات فرهنگی را جویز لاینفك سیاست خارجی خود قرار دهیم.

بتحقیق باید گفت که مدت مدیدی است ما در راه عملی ساختن این آرزو کوشش میکنیم. هنگامیکه اغتشاشاتی که در سال ۱۹۰۰ در کشور چین بظهور پیوسته و در نتیجه آن خساراتی باموال خارجیها وارد آمد ما با کسانیکه در آن موقع میکوشیدند با این دولت در خواست مبالغ گزافی بعنوان غرامت کشور چین را ضعیف و با اعمال تجزیه کنند شدیداً مخالفت کرده و توفیق کامل حاصل کردیم. حتی ما مبلغ ۱۰ میلیون دلار نیز بکشور مزبور پرداختیم تا آن کشور بتواند با این مبلغ جوانان خود را بکشور امریکا بفرستد و فرصتی باشد برای جوانان مزبور که بسبك و روش امریکا در رشته های مهندسی و پزشکی و بهداشت عمومی و غیره تعلیم و تربیت یابند.

فوائد اتخاذ این سیاست بقدری واضح و روشن بوده است که اخیراً قول برایت عضو مجلس سنای

امریکا تشویق شده و لایحه ای بکنگره پیشنهاد کرد که بموجب آن مازاد اموال متعلق بامریکا را که در طول جنگ گذشته بکشورهای خارجی حمل شده بود بعد از پایان جنگ بهمان کشور هائی که اموال مزبور در آنجا است فروخته و بول آنها بمصرف تأسیس مؤسسات فرهنگی در خود آن کشورها بمنظور عملی ساختن و تأمین هزینه و تسهیل کار تبادل دانشجویمان و کارشناسان بین امریکا و کشورهای مزبور برسد. ما اخیراً برای اجرای قانون فولبرایت بین خود و کشورهای چین و یرمانی قراردادی بستیم و همانطوریکه اغلب شما میدانید انتظار داریم قرار داد مشابهی هم در اینخصوص باکشور ایران به بندیم. هرگاه این قرارداد منعقد شود در ایران سازمانی تشکیل خواهد یافت که تحت نظر آن مبلغ شصت و چهار میلیون ریالی که بمنظور اجرای برنامه تبادل دانشجویمان و استادان بین دو کشور اختصاص داده شده است بمصرف برسد.

بهمین علت بود که من در ابتدای سخنرانی خود از حضار محترم تقاضا کردم که راجع با اجرای این برنامه که بنفع هر دو ملت است فکر کرده و پیشنهاد های مفیدی بنا بدهند.

برنامه فولبرایت توسط اداره ای بنام اداره تبادل اشخاص که من بافتخار ریاست آن نامزد شده ام و قسمتی از وزارت خارجه امریکا را تشکیل میدهد اجراء خواهد شد. اداره دیگری نیز در وزارت امور خارجه امریکا تحت نظر من اداره خواهد شد. این اداره مسئول اجرای برنامه اطلاعات خارجی ما میباشد ما امیدواریم که برنامه کار این اداره نیز یکی از ارکان اساسی و لاینفک روابط فرهنگی و سیاست خارجی ما را تشکیل دهد.

من لازم نمیدانم که مستمعین ایرانی خود را متوجه کنم که امروزه در دنیا عواملی یافت میشوند که تخصصشان در اینست که اقدامات و مقاصد ملل دیگر را تحریف و سوء تعبیر کنند. مسلماً همه شما مقداری از اینگونه سوء تعبیراتی را که در مورد

اعمال و مقاصد خود شما عمل میشود شنیده و یا خوانده اید. و من از صمیم قلب میخواهم برای وقار و مناتتی که در پاسخ دادن باین اظهارات دروغ توسط مطبوعات آزاد و رادیوی ملی شما نشان داده شده است بشما تبریک بگویم.

همچنین من میتوانم بگویم که ما در امریکا از این سر مشقی که شما بما داده اید استفاده کامل خواهیم کرد و ما تصمیم داریم سهم خود باین اظهارات غرض آلود و این عوامل جواب بدهیم. و من امیدوارم بزودی جواب این تبلیغات غرض آلود را بزبان فارسی و بزبانهای دیگر بشنوید زیرا ملت امریکا تصمیم قطعی دارد باینکه مقاصد وی از فرستادن سیل کالا و مساعدت بمنظور توسعه روابط فرهنگی و اقتصادی و سیاسی با سایر ملل جهان کاملاً و منصفانه بر کلیه ملل معلوم و روشن شود. ما سعی خواهیم کرد حقایق امور را برای مللی در دنیا که برخلاف ملت ایران نمیتوانند عقیده و نظریه ای از طرف خود اظهار دارند روشن سازیم.

ما در اجرای برنامه اطلاعات خارجی خود کوشش کافی بعمل خواهیم آورد که آزادی مطبوعات در ایران و در تمام کشورهای هائی که آزادی مطبوعات خود را هنوز حفظ کرده اند تقویت کنیم.

قسمتی از مساعی ما صرف این خواهد شد که متن کامل کلیه بیانیه ها و اعلامیه های مهمی که راجع بسیاست خارجی امریکا ایراد میشود در اختیار عموم جراید که مایل به دریافت آن باشند بگذاریم. ما امیدواریم که ترجمه متن اینگونه بیانیه ها را بزبان خود شما بروزنامه ها و سایر مؤسسات بخش اخبار در ایران تسلیم کنیم. ما نیز بنوبه خود خوشوقت خواهیم شد که ملل دیگر هم در مقابل سازمان های مشابهی برای بخش اخبار داشته باشند زیرا اشتیاق داریم که در این مورد نیز مناسبات دوستانه و دو جانبه ای بین خود و ملل دیگر ایجاد سازیم.

فکر از جمله خصوصیات ملت آمریکا نیز بشمار میرود. من اطمینان دارم پایه های محکم و استوار اصل آزادی که دو ملت ما راجع بآن همفکر هستند روابط فرهنگی و اقتصادی و سیاسی بین ایران و آمریکا توسعه و تقویت یافته و منافع مشترك و روز افزون ما که دارای يك هدف معين و مشخص است هرچه زودتر ب نتیجه برسد. و این هدف مشترك ما عبارتست از ایجاد دنیای مستقر و ثابتي که در آن صلح و آرامش برقرار بوده و مردم بتوانند در سایه مساعی و کوشش فراوان خود و همکاری بایکدیگر مقدرات خود را در دست گرفته و در يك محیط برادری و حسن تفاهم و راستی و درستی زندگی کنند.

من در مصاحبه مطبوعاتی اخیری که بعمل آوردم نکته ایرا در اینخصوص متذکر شدم که میخواهم در اینجا به عرض حضار محترم برسانم و آن اینست که من کاملاً اطمینان دارم که ملت ایران با هوش سرشار و قدرت تصمیمی که دارد و همیشه استقلال فکر داشته است بهیچوجه احتمال نمیرود که در آینده تحت نفوذ افکار و عقاید و با اعمال دیکتاتوری و تونالیتراکشور دیگری واقع شود.

رهبران و پیشوایان شما هر نوع اشخاصی باشند مسلم است که ملت ایران تصمیمات خود را شخصاً اتخاذ میکند و من میدانم که ملت آمریکا باین آزادی فکر که یکی از مشخصات ملت ایران است بچشم تحسین و تعجبید مینگرد زیرا این آزادی

پاسخ آقای دکتر عیسی صدیق نایب رئیس انجمن

ما با کمال مسرت و علاقه مندی سخنرانی جناب آقای جرج الن سفیر کبیر آمریکا و رئیس افتخاری انجمن را استماع نمودیم.

سخنرانی ایشان بسیار فصیح و روشن و جالب بود و برای آینده امیدواریهای زیاد در برداشت. ما از تعریفات دلپذیری که باجمل زیبا (که مخصوص ایشان است) از مملکت ما نمودند بسیار متشکریم و لی این مرتبه اول نیست که ایشان اینگونه احساسات را درباره ایران ابراز میدارند. در مدت پلستیک و يك عامه اقامت خود در اینجا ایشان همیشه در شادی و غم و اندوه ما شریک بوده اند. هنگامی که در ماه مه ۱۹۴۶ وارد مملکت ما شدند وضعیت ایران و خیم بود و ساعات تاریکی از تاریخ خود را میگذرانندیم. از نخستین لحظه ای که پا بکشور ما گذاشتند در مصیبت ما شرکت کردند و همینکه در دسامبر ۱۹۴۶ (آذر ۱۳۲۵) وحدت مملکت بحال قبل برگشت و اوضاع عادی شد باز آقای جرج الن در شادی با ما شریک شدند.

شرکت در شادی و غم از علائم دوستی صمیمانه است و جناب آقای جرج الن از دوستان واقعی ایران هستند. بهمین دلیل ما بسیار متأسف هستیم که ایشان باید بزودی